

Δεν ξεχνώ τον Χρυσόστομο Σμύρνης

/ Γνώμες

Την Κυριακή προ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού η Εκκλησία της Ελλάδος τιμά τη μνήμη των Εθνομαρτύρων Επισκόπων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Αμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνιών, Προκοπίου Ικονίου και Ευθυμίου Ζήλων «και των συν αυτοίς αναιρεθέντων κατά την μικρασιατική καταστροφή μαρτύρων» του 1922. Ειδική Ακολουθία έχει συντάξει ο μακαριστός Μητροπολίτης Πατρών Νικόδημος Βαλληνδράς.

Δεν ξεχνούμε, δεν πρέπει να ξεχάσουμε, τη θυσία των κληρικών της Μικράς Ασίας. Έμειναν πιστοί μέχρι θανάτου για να σώσουν το ποίμνιό τους. Οι Τούρκοι σφαγείς γνώριζαν ότι οι κληρικοί ήσαν εκείνοι που διατήρησαν την Πίστη και την εθνική συνείδηση των Ελλήνων. Ήξεραν ότι το ράσο δίδασκε Ορθοδοξία και ελληνική γλώσσα, ότι μέσω της Θείας Λειτουργίας οι Ρωμηοί διεφύλαξαν Χριστό και Ελλάδα, ακόμη και εκείνοι που αναγκάστηκαν να γίνουν τουρκόφωνοι.

Δεν υποτιμώ τη θυσία των υπολοίπων, αλλά ξεχωρίζω τον Σμύρνης Χρυσόστομο Καλαφάτη. Τον αγωνιστή του Μακεδονικού Αγώνος, όταν ήταν Μητροπολίτης

Δράμας. Τον εμψυχωτή του εθνικού φρονήματος, όταν ανέλαβε τα καθήκοντά του στη Σμύρνη. Τον υποστηρικτή της παιδείας και του αθλητισμού. Τον ποιμένα που αρνήθηκε να δραπετεύσει, να φυγαδευθεί από Γάλλους διπλωμάτες ή Ρωμαιοκαθολικούς κληρικούς. Τον κληρικό που κατακρεουργήθηκε για να ξεσπάσει σ' αυτόν και όχι στο ποίμνιό του η οργή των βασανιστών. Τον Άγιο της Εκκλησίας μας, του οποίου δεν έχει βρεθεί το λείψανο. Δεν γνωρίζουμε πού το πέταξαν ο Νουρεντίν Πασάς και τουρκικός όχλος.

Δεν ξεχνώ τον Χρυσόστομο Σμύρνης, διότι έδωσε το παράδειγμα ηρωισμού και αυτοθυσίας του πραγματικού ηγέτη, την ώρα που ο εκπρόσωπος της Ελληνικής Πολιτείας, ο μυστηριώδης και αντιπαθής Αρμοστής Αριστείδης Στεργιάδης διέφευγε επάνω σε αγγλικό πλοίο.

Δεν ξεχνώ τον Χρυσόστομο Σμύρνης, διότι τα παιδιά μας πρέπει να μαθαίνουν την ιστορική αλήθεια. Να μην παρασύρονται από τους οπαδούς του «συνωστισμού» και της αποδομήσεως της ιστορικής μνήμης. Δεν είμαστε φανατικοί ή εκδικητικοί, αλλά τα παιδιά μας πρέπει να γνωρίζουν ότι στην Μικρά Ασία και στον Πόντο, από το 1914 και με αποκορύφωμα το 1922, πραγματοποιήθηκε μία ουσιαστική Γενοκτονία του Ελληνισμού. Μαζί μας υπέφεραν και θανατώθηκαν οι Αρμένιοι και άλλες Χριστιανικές κοινότητες. Αλλά ήταν Γενοκτονία. Κάθε αμφισβήτηση, κάθε άλλη ορολογία αποτελεί προσβολή προς τους νεκρούς και τους ξεριζωμένους.

Δεν ξεχνώ τον Χρυσόστομο Σμύρνης, διότι βλέπω με ανησυχία να προετοιμάζεται από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής μία νέα και προβληματική ύλη για τη σχολική Ιστορία. Κάποιοι επιχειρούν να αθωώσουν τους Οθωμανούς και τους Νεοτούρκους για τα εγκλήματά τους.

Δεν ξεχνώ τον Χρυσόστομο Σμύρνης, διότι η δράση του και το μαρτύριό του δίνουν αποστομωτική απάντηση σε όσους αμφισβητούν την ελληνορθόδοξη ταυτότητά μας και στους ψευδοπροοδευτικούς που πετούν τα εικονίσματα στα σκουπίδια!

Κείμενο: Κωνσταντίνος Χολέβας – Πολιτικός Επιστήμων

Πηγή: Ιερά Μητρόπολη Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού